

نگاهی به پیشنهاد دولت در مهم‌ترین سند مالی ۱۴۰۲ برای واگذاری فروش بخشی از نفت به نهادهای غیر تخصصی

نشت نفتی در بودجه؟

کارشناسان می‌گویند فروش نفت با این الگو یکی از ایرادات پرتنقاد در دولت‌های نهم و دهم بود که مشکلات زیادی را به وجود آورد

پایز سال گذشته جمعی از مجلسی‌ها کم‌ر همت بستند تا «بابک زنجانی»ها را به اقتصاد کشور بازگردانند؛ بنابراین بخشی از فروش و صادرات نفت خام و میعانات گازی را از شرکت ملی نفت ایران گرفته و در اختیار اشخاص یا نهادهای غیرتخصصی قرار دادند. با وجود انتقادات شدید و صریح از این موضوع، این تبصره در لایحه بودجه ۱۴۰۲ به شکل فراگیرتری مطرح شده است تا جایی‌که حتی نهادهای غیردولتی مثل شهرداری‌ها نیز قرار است فروشنده نفت باشند. بندی که سال گذشته مجلس آن را به لایحه بودجه اضافه کرده و سیلی از واکنش‌های منفی را به دنبال داشت، امسال به‌صورت گسترده‌تری در لایحه بودجه دولت رئیسی تکرار شده است. در بند (ی) تبصره یک لایحه بودجه ۱۴۰۲ به تمام دستگاه‌های اجرایی و همین‌طور دستگاه‌های عمومی غیردولتی مثل شهرداری‌ها و آستان قدس رضوی اجازه داده شده که نفت خام و میعانات گازی از دولت تحویل بگیرند و با صادرات این محصولات طلب خود را با دولت تسویه و مابقی را هم صرف اجرای طرح‌های مربوط به توسعه نیروگاه‌های اتمی و توسعه میادین نفت کنند. اگرچه سپردن فروش نفت به دستگاه‌های اجرایی اتفاق جدیدی نیست (برای مثال سال‌هاست که نیروهای مسلح امکان صادرات نفت برای تقویت بنیه دفاعی را دارند. در سال ۱۴۰۱ این امکان در بودجه بود که نیروهای مسلح ۴.۵ میلیارد یورو نفت صادر کنند)؛ اما این نخستین بار است که این امکان برای تمام دستگاه‌ها و نهادهای عمومی غیردولتی فراهم شده است. حتی سال گذشته نیز مجلس در جریان بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۱، فروش نفت را فقط برای برخی گروه‌ها مجاز دانسته بود. آن‌طورکه کارشناسان می‌گویند آخرین باری که اقدامی شبیه این قانون صورت گرفت، نتیجه‌ای جز ماجرای تاریخی کم‌شدن دکل نفتی نداشت.

نفت در ازای واکن مترو

درحالی‌که دولت سیزدهم بر افزایش چشمگیر عملیاتی‌شدن بودجه ۱۴۰۱ اصرار دارد، مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی که روز ۲۰ آذرماه منتشر کرده، گفته که تنها سه‌چهارم بودجه نیمه اول سال در واقعیت محقق شده است. براساس آمار اعلام‌شده از سوی بازوی پژوهشی مجلس شورای اسلامی در شش ماه نخست امسال درآمدهای نفتی ایران ۱۴۱ هزار میلیارد تومان بوده است. با توجه به اینکه این رقم ۴۴ درصد کمتر از پیش‌بینی بودجه برای شش ماه نخست سال بوده، به نظر می‌رسد دولت برای تأمین بخشی از مخارجش راهی جز واگذاری فروش به دستگاه‌های اجرایی پیش‌روی خود ننهد. به‌ویژه با توجه به اینکه برخی گروه‌ها نیز برای استفاده از این نفت حتی به صورت تهاژت اعلام آمادگی کرده بودند. برای مثال جنید پیش جعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون حمل‌ونقل شورای شهر تهران، اعلام کرده بود: «شهردار تهران بیکری

بازتاب

پایداری شبکه گاز منوط به مصرف بهینه است

احتراما، عطف به درج خبری با عنوان «یخبندان گازی»

در مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۲۴ در آن روزنامه محترم، توضیحات این شرکت جهت انتشار در آن رسانه محترم، طبق قانون مطبوعات ارسال می‌شود. به استحضار می‌رساند ریشه موضوع ناترازی گاز در کشور در که سال‌های اخیر شدت گرفته است، ناشی از عدم اجرای طرح‌های بهینه‌سازی، عدم سرمایه‌گذاری لازم در پروژه‌های مربوط به افزایش و ازدیاد تولید گاز، بی‌توجهی و تعطیلی پروژه‌های ذخیره‌سازی گاز، وجود پروژه‌های ناتمام متعدد، عدم توجه لازم به مشکل افت فشار در میادین گاز مختلف توسط دولت قبل است و بدون تردید در سال‌های آینده نیز ادامه خواهد یافت؛ چراکه علاوه بر هزینه سنگین سرمایه‌گذاری مورد نیاز، زمان قابل‌توجهی از آغاز توسعه میادین تا بهره‌برداری از آنها صرف خواهد شد و انباشت این بی‌عملی یا کندی در اجرای این

در ۹ ماهه سال جاری محقق شد

رشد ۱۰ درصدی در آمد شرکت فولاد مبارکه

درشرایطی که وجود برخی محدودیت‌های مصرف در حوزه انرژی عرصه

را بر واحدهای تولیدی فولاد کشور تنگ کرده است، مدیران و کارکنان فولاد مبارکه با انسجام و همدلی هرچه بیشتر توانستند در ۹ماهه سال ۱۴۰۱ با عملکرد خوب خود در تولید انواع محصولات قابل فروش، رشد ۱۰ درصدی درآمد فروش نسبت به مدت مشابه سال قبل را به ثبت برسانند. مهدی کویتی، معاون اقتصادی و مالی فولاد مبارکه، ضمن اشاره به مطلب یادشده، درآمد حاصل از فروش این شرکت در آذرماه را بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان اعلام و اظهار کرد: درمجموع ۹ماهه سال جاری درآمد فروش فولاد مبارکه با رشد ۱۰درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل به ۱۱۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است. وی در ادامه از رشد فزاینده صادرات در آذرماه سال جاری خبر داد و گفت: در حوزه صادرات با عنایت به اینکه مدیریت شرکت همواره بر اولویت تأمین بازار داخل تأکید کرده است، از ابتدای سال جاری تا پایان آبان‌ماه ۳۵۹ هزار تن محصولات شرکت به بازارهای خارجی عرضه شده است، اما در شرایط فعلی که کشور بیش از هر زمان دیگری به ارزآوری نیاز داشته است، این شرکت هم‌گام با سیاست‌ها و استراتژی‌های اقتصادی کشور، به تهیهی در آذرماه سال جاری توانست با فروش ۱۴۹ هزار تن محصول در بازارهای جهانی، میزان صادرات شرکت را به ۵۰۸ هزار تن افزایش دهد.

رشد ۱۸درصدی تولید محصولات فولادی

وی در بخش دیگری از سخنان خود به مقدار تولید شرکت فولاد مبارکه در ۹ماهه سال ۱۴۰۱ اشاره و اظهار کرد: علی‌رغم اینکه تمامی خطوط تولید شرکت در فصول تابستان و ماه‌های آغازین فصل سرد سال با محدودیت‌های

داشته و در این‌چنین شرایطی استفاده از سوخت‌های جایگزین

امری بدیهی می‌باشد؛ زیرا استفاده مقطعی از حامل‌های انرژی اولیه جایگزین، مانند سوخت مایع و حتی زغال سنگ، به‌منظور بیک‌سالی در فصول اوج مصرف علاوه بر اینکه روالی پذیرفته‌شده و درحال اجرا در شبکه‌های عمده تأمین انرژی در سطح جهانی است، ضمن متنوع‌سازی سبد انرژی اولیه عرضه‌شده، موجب ارتقای ضریب امنیت عرضه انرژی که شاخصی فراقطصادی است، شده و پایداری بیشتر شبکه ملی تأمین انرژی و پیشگیری از بروز اختلال در عرضه و تأمین انرژی در مقیاس ملی را به همراه دارد.از طرف دیگر احیای پروژه‌های ذخیره‌سازی که با بی‌تدبیری دولت قبل تعطیل شده بود، به‌عنوان یکی از راهکارهای مناسب جهت جبران ناترازی گاز در دستور کار دولت سیزدهم قرار گرفته است؛ هرچند اتمام و به نتیجه رسیدن این پروژه‌ها نیز خود نیاز به تأمین اعتبارات کلان دارد و همچنین زمان‌بر می‌باشد. یادآور می‌گردد وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران با وجود تنگناها و مشکلات موجود در زمینه میزان مصرف گاز طبیعی در کشور، پیش‌بینی‌های لازم را به منظور مدیریت چالش پیش‌رو به عمل آورده و هم‌اکنون از همه ظرفیت‌ خطوط انتقال

سیاست‌ خارجه‌اش را اصلاح کند. در همه دنیا سیاست خارجی در خدمت توسعه و رشد اقتصادی آن کشور است؛ اما در ایران اقتصاد در گرو سیاست است. این روال درست نیست و عین دامن‌زدن به انزوی کشور است.

عجیب‌وحتی خنده‌دار!

مرتضی افقه نیز کارشناس اقتصادی دیگری است که با این تبصره صراحتا اعلام مخالفت می‌کند. افقه توضیح می‌دهد: حتی اگر از احتمال فسادزاییدن این کار هم بگذریم، هر کاری تخصص خاص خودش را لازم دارد. در دنیای امروز کارهای بسیار کوچک هم نیازمند تخصص هستند، چه رسد به کاری که مربوط به تجارت بین‌الملل است. سپردن فروش نفت به افراد و دستگاه‌هایی که نفت اکیدا نه جزء حوزه وظایف‌شان است، نه شناختی دارند و نه نیروهای متخصص در این زمینه دارند، بسیار عجیب و حتی خنده‌دار است. ما تجربه بابک زنجانی را در اقتصادمان داریم؛ ولی باز هم برای اینکه آقایان سر ادعای‌شان بمانند و همچنان بگویند می‌توانند تحریم‌ها را دور زنند، لطمات زیادی به منافع مردم می‌زنند. او اعتقاد دارد اینکه فروش نفت به برخی نهادهای ازجمله شهرداری واگذار شده، در واقع راه تضمین بخشی از بودجه آنان است؛ اما چون اینان تخصص ندارند، احتمالا آن را به شرکت‌های دیگر می‌سپارند. با این حال به علت نداشتن تخصص حتی نحوه مذاکره با شرکت‌های متخصص را هم نمی‌دانند و این نتیجه‌ای جز زیان و فریب‌خوردن برایشان ندارد.

افقه تأکید می‌کند: درحال حاضر بهتر است به جای این کارها کم‌هزینه‌ترین راه را که تلاش برای بازگشت به مذاکرات و رفع تحریم‌هاست، در پیش بگیرند.

جایگزینی خصوصی‌ها کجاست؟

در کنار انتقادهای گوناگونی که از سمت جامعه کارشناسان مطرح می‌شود، صدای اعتراض بخش خصوصی نیز به گوش می‌رسد. آرش نجفی، رئیس کمیسیون انرژی اتساق بازرگانی ایران، در گفت‌وگو با یک سایت خبری از غیبت بخش خصوصی در تبصره‌های مربوط به بخش نفت و گاز لایحه بودجه سال ۱۴۰۲ گلایه کرده و گفته بود: در تبصره ۱ بودجه سال ۱۴۰۰ ظرفیتی برای بخش خصوصی نظر گرفته شد که براساس آن بخش خصوصی بتواند مطالباتش را با تهاژت نفت پرآورده کند؛ هرچند این تصمیم به اجرا درنیامد؛ به اعتقاد نجفی ظرفیت بخش خصوصی در این تبصره در حالی مغفول مانده که کاملا ظرفیت و آمادگی در زمینه تجارت نفت و فرآورده‌های نفتی را دارد؛ حتی بیشتر از نهادهایی که در این بودجه مطرح شده‌ است.کمالاینکه می‌شد مدیریت تجاری و عملیات مالی این نهادها را بخش خصوصی تأمین کند. از نگاه او نایبده‌گرفتن بخش خصوصی در بودجه‌تتها از نگرش غلط مجلس و دولت نشئت می‌گیرد.

ادامه از صفحه اول

چرا دانشگاه نمی‌تواند به حل معضلات کشور کمک مؤثری کند؟

تعدد مجلات علمی در دانشگاه‌ها و کثرت مقالات موجب صف در انتشار شده است. بسیاری از مجلات علمی، مقالات سال آینده را نیز بسته‌اند. اما چقدر از این مقالات پاسخ‌گوی نیازهای جامعه بوده و گریه از جامعه باز می‌کنند و چقدر از آنان مورد توجه سیاست‌گذار قرار می‌گیرد؟ بسیاری از رساله‌های دکتری دانشگاه‌ها یا تحقیقاتی که برای مؤسسات وابسته به نهادهای اجرایی کشو انجام می‌گیرند، نمی‌توانند کمکی به مسیر رشد و توسعه اقتصادی کشور کنند، همان مسیر عادی را می‌روند تا مبادا حساسیت کسی را برانگیزد.

هنوز استادان متعدّد به اصول اخلاقی و پایبند به مسئولیت اجتماعی هستند که با صداقت و صراحت سعی در بیان دیدگاه‌های خود دارند و هزینه‌های آن را نیز می‌پردازند. گاه آنان از دانشگاه اخراج می‌شوند و گاه با مشکلات تبدیل وضعیت و عدم ارتقا مواجه می‌شوند. دکتر برهانی یکی از آخرین این استادان است. این نوع برخورد‌ها شاید موجب سکوت دانشگاهیان دغدغه‌مند شود، ولی نظام را از این ظرفیت علمی عظیم محروم خواهد کرد و جامعه و دولت را با مشکلات روزافزون مواجه می‌کند. بسیاری از مشکلات و بحران‌های کنونی بیشاپیش توسط استادان آزاده و دردمند بیان شده است که مقامات با بی‌اعتنایی از آن گذشته‌اند و اکنون با چالش‌های درهم‌تنبیده روبه‌رو شده‌ایم.

این نوع نگاه به علم موجب شده اولویت‌بندی مقامات با جامعه علمی و مردم متفاوت شده و هرکدام بر مسئله‌ای تأکید کنند؛ برای مثال مهم‌ترین مسائل فرهنگی جامعه ایران در تحقیقات میدانی سال ۱۳۹۷؛ فقدان سواد رسانه‌ای، قطبی‌شدگی جامعه، مرکزگریزی از هنجارهای رسمی، پررنگ‌شدن اقتصاد فرهنگ، صداوسیما، رشد اخبار جعلی، گسترش افشاشگری و درز اطلاعات، نزاع‌های قومی، مرجعیت فرهنگی سلبریتی‌های جدید و غیررسمی در شبکه‌های اجتماعی، گسترش اختلافات میان فرهنگی در سطح جهانی و… بوده است. درحالی‌که رسانه‌های ملی و سازمان‌های دولتی بر مسائلی مانند تقابل فرهنگ جهانی، دشمنی غرب و … تأکید داشته‌اند. هنگامی که امکان تضارب آرای آزاد و امن وجود نداشته باشد، طبیعی است که گروه‌های خاص دور هم جمع می‌شوند و به تدوین سندی می‌پردازند که ممکن است جزء اسناد بالادستی نیز شود؛ اما هرگز جامه عمل به خود نخواهد پوشید. با این نگاه می‌توان چرایی عدم توفیق برنامه‌های پنج‌ساله را نیز دریافت. این اسناد نسبتی با عینیت جامعه ندارد و صرفا بیان‌کننده مشتئی آمال و آرزوست؛ ازاین‌رو دچار اربب می‌شوند.

برای حل معضلات کشور به حذف بسیاری از فیلترها و کنترل‌ها و گفت‌وگوهای بدون هرگونه مصلحت‌اندیشی نیازمندیم.

رنج‌های بی‌شمار کشاورزان

شوق از آن‌رو که در انبوه آلام ای قشتر، چه بسپارند آنان که از میان خاکستر این عرصه نیم‌سوخته، قنقوس‌وار سر برون آورده و با طنین نغدهای مدنی خود از تولدی دیگر نشان و نوید می‌دهند.

این نماینده محترم در کمترین جملات و با بلاغتی ستودنی، از وعده‌های بی‌انجام وزیر جهاد کشاورزی به باغدارانی گلایه کرد که در صورت تولید مرکبات با استانداردهای صادرات مورد حمایت قرار خواهند گرفت. این تولیدکنندگان نیز به امید افزایش درآمد خالص به مراقبت و مدیریت پر هزینه باغات خود پرداختند. اما اکنون این باغداران در زیر بار هزینه‌های افزون‌تر در بن‌بست صدور محصولات‌شان، تن به زبان داده‌اند. وی در دقائق کوتاه این سخنان از مدیریتت انتقاد کرد که باری بیش از شایستگی‌های لازم بر عهده گرفته است.از نمایندگان مجلس شورای اسلامی گلایه کرد که در درون معادلات چندمجهولی خودساخته و حاشیه‌ای، به اولویت‌های توسعه پایدار در این عرصه عنایتی ندارند. از درد جانکاهی شکوه کرد که تولیدکنندگان را در لابه‌لای چرخ‌دنده سوداگران موسوم به بخش خصوصی و واسطه‌گری تولیدستیز خرد کرده است. وی در خاتمه این کوتاه‌سخن، وزیر مخاطب خود را به رستاخیز محتومی وعده و هشدار داد که در آن محکمه عدالت، ناگزیر از شکست سکوت و ملزم به پاسخ‌گویی خواهد بود.

اگرچه باید از حضور و کنش این چهره‌های امیدبخش در جمع تولیدکنندگان سیزفام‌کشورمان شادمان شد، اما بسی افسوس از اینکه آنان و با بازروانی نیرومند برای تلاش و درکی سرشار از دانایی چرا باید در زیر سقف کوتاه مدیریت‌های ناکارآمد حاضر این‌چنین به ستوه آیند؟ مدیریت‌هایی که برای افزودن به ارقام ذهنی تولید و اثبات شایستگی، چشم بر اسراف در نهادهای حیاتی خاک و آب بسته‌اند. طنین رسای این باغدار رنج‌بدید در حقیقت در جای‌جای بخش درحال زوال کشاورزی کشور زرمزه شده و دیری نخواهد گذشت‌ک به ضجه‌های دردآلود بگراید. اندوه بیشتر آنکه چرا از دانش‌آموختگان و صاحب‌نظران در شاخه‌های کشاورزی و با رزمه‌های سنگین از مقالات علمی، جز سکوتی پرستش‌آمیز درحال حاضر بازتابی به چشم نمی‌خورد؟ اگر تلاش برای افزودن به حجم انتشارات علمی خود را با دغدغه‌های ملی درنیامیزیم چگونه می‌توانیم به نسل‌های آینده این سرزمین پاسخ‌گو باشیم؟ نسل‌هایی که اگر با ترفند واگذاری اوتومبیل ارزان هم فرابخوانیم، چپسا بر سفره‌هایی خالی از قوت و غذا جای تلاش برای نمایش ارقام ناپایدار تولید، مسئولان‌های تولید را بر بستری از توسعه پایدار نهاد و بیشت از توجه به ایام کوتاه جلوس خود، عزم به حیانتت از منابع تجدیدنپذیر داشته باشند. منابعی که از پیشینان گرفته و ملزم به واگذاری به آیندگان این مرز و بوم هستیم.

مدیرعامل گروه بهمن:

قیمت‌گذاری کنونی مبتنی بر شاخص‌های قیمتی دهه ۸۰ است

می‌رسد. مدیرعامل گروه بهمن در پاسخ به سؤال داود دانش‌جعفری، وزیر اسبق اقتصاد، درخصوص نحوه قیمت‌گذاری محصولات در گروه بهمن گفت: اعتقاد داریم سود باید معقول باشد؛ چراکه سودهای غیرمتعارف بنگاه را نابود می‌کند. او درخصوص تفاوت مدیریت در بخش خصوصی و دولتی گفت: بخش خصوصی برای درآمد‌های خود برنامه دارد و براساس حرف‌های سیاسی و وهم برنامه‌ریزی نمی‌کند، در بخش خصوصی باید ضرر و زیان‌ها جبران شود.

بیوک

بیوک علیمرادلو، مدیرعامل گروه بهمن، مهم‌ترین مشکل صنعت خودرو را مالکیت و مدیریت می‌داند. او در میزگرد تخصصی «بررسی جوانب و حاشیه‌های عرضه خودرو در بورس کالا» گفت: مشکلات صنعت خودرو پیچیده است، به‌همین‌خاطر تفاوتی ندارد چه کسی پشت میز مدیریتی نشسته است. علیمرادلو در ادامه با تأکید بر اینکه اگر قانون رعایت شود، مشکلی پیش نمی‌آید و مسائل امروز نتیجه رفتارهای فراقانونی است.

مدیرعامل گروه بهمن با تأکید بر اینکه مسئله اصلی قیمت‌گذاری غلط است، گفت: قیمت‌گذاری کنونی مبتنی بر شاخص‌های قیمتی دهه ۸۰ است. تصدی‌گری دولت به صنعت خودرو لطمه وارد می‌کند. صنعت خودرو و تکنولوژی صنایع خودرویی در ایران قدیمی هستند و قطعه‌سازان نمی‌توانند با تکنولوژی روز دنیا رقابت کنند که برای عبور از این مشکلات باید تصدی این صنعت به بخش خصوصی واگذار شود.

علیمرادلو یادآور شد: ما در گروه بهمن برای رزال به رزال برنامه داریم، به‌همین‌خاطر تنها در بخش خودروهای تجاری بیش از ۳۰۰ درصد رشد داشته‌ایم. او در همین زمینه گفت: ما را به گران‌فروشی متهم می‌کنند. اگر در بورس با تفاوت قیمت می‌فروشیم، سود آن به توسعه شرکت و چرخه تولید

^[1] علیمرادلو یادآور شد: ما در گروه بهمن برای رزال به رزال برنامه داریم

^[2] علیمرادلو یادآور شد: ما در گروه بهمن برای رزال به رزال برنامه داریم